

жимъ, драга, че видите единъ лошъ человекъ, който убива другого; вый щехте много да ся разсърдите на този лошъ человекъ, и быхте го наказали, ако бы ви было на волютъ; тогава може да ся каже че вый сте ся разгнѣвили, сирѣчь разсърдили на този человекъ; но тази сърдня ще ъе праведна, та не ще да ъе нито страсть, нито грѣхъ. Продължете, Елено.

### ЕЛЕНА.

Единъ отъ Давидовытъ сынове, на име Атонай, рѣши да стане царъ; той спечели на своя странѣ Жоава, който управляваше войскытъ и мнозина други мѣжѣ отъ първый степенъ. Имаше почти нѣколко врѣме, дѣто Атонай ся отличавахе отъ братіята си чрѣзъ неговото голѣмство. Давидъ бѣше сапикасалъ туй; но той обичаше толко много чедата си, щото ся боеше да ги разувѣлва. Туй Давидово търпѣніе насърдчи Атонай; той събра братіята си и по-главнытъ отъ неговытъ участницы за да го наимѣнувать царъ. Но Давидъ заповѣда завчасъ да помажѣтъ Соломона за царъ. Атонай като ся извѣсти за туй, уплаши ся да го не погубятъ; той прибѣгна въ Божиѣтъ скитиѣ, и не излизаше никакъ отъ неѣ докато ся не увѣри за опрощеніето му. Соломонъ ся заклѣ да му опрости за прѣминалото, ако само бы той станалъ отъ сега на тамъ почтенъ человекъ. Давидъ, като усѣщаше че ще да умрѣ, повыка да дойде сынъ му Соломонъ, и му порѣча да бѣде вѣренъ Богу. Соломонъ бѣше много младъ когато ся въцари. Една нощъ му ся яви Богъ и му рѣче: „Искай ми, що обичашъ и азъ щѣ ти го дамъ.“ Соломонъ колѣнчи прѣдъ Бога, и като поразмысли за своѣтъ младинѣ, моли го да му дарува тази прѣмѣдрость, която при-